

extraordinàriament augmentat els darrers anys de la inflació, amenaçaven greument llur capacitat.

Els metges estaven disposats a tenir en compte l'estat general de penúria. Tot i que les negociacions no anaven per mal camí, el govern, que en aquesta època estava investit de plens poders dictatorials, publicà a darrers de 1823 dues ordenances que donaven satisfacció a quasi totes les pretensions de les Caixes. Debilitats els organismes de classe per la crisi econòmica, els metges no pogueren contestar amb el trencament general de relacions i hagueren d'emprendre un regateig que consistia principalment en la conquesta de "l'ànima de l'àrbitre". Aquest era qui decidia les condicions dels contractes i en conseqüència els dos partits feien assídues temptatives per guanyar l'assentiment de l'àrbitre. Hom obtingué, malgrat tot, una moderació de les primeres condicions i una vegada redactat el "Codi de les Assegurances", les ordenances que contenia resultaren una mica suportables.

El dret dels metges incrits a les Caixes fou per primera vegada codificat. Existeix una Comissió Central composta en igual nombre de representants de les Caixes i dels metges, sota la presidència d'un funcionari imparcial del govern. Aquesta Comissió té plens poders legislatius en les relacions entre els metges i les Caixes, en la conclusió dels contractes, i intervé en les admissions de metges. A més, la Comissió Central dona totes les instruccions necessàries per obtenir una economia en el tractament dels malalts, en la prescripció mèdica i en tot el que fa referència a la reglamentació del servei mèdic. Quant als honoraris, el sistema de "taxa per malalt" i el de pagament en relació als tractaments donats tenen igualtat de dret. El canvi de sistema contra la voluntat d'un partit sols és permès pel tribunal d'arbitratge per una raó d'importància. Contra les decisions dels tribunals locals, hom pot apellar al Tribunal d'Arbitratge Central.

Vers l'any 1931 la situació s'empitjorà. Les prestacions de les Caixes es reduïren; fou posat un impost per poder treure el certificat que dona dret al tractament mèdic i els assegurats es veïeren obligats a pagar els medicaments destinats a llurs famílies. Els metges, per millorar la situació

financera de les Caixes, consentiren de reduir d'una forma considerable llurs honoraris.

Legislació definitiva del dret dels metges.

A finals del 1931, després de nombroses negociacions, el govern decidí fer unes reformes al dret dels metges. Aquests obtingueren, finalment, allò que des de 40 anys aspiraven: l'"elecció lliure" esdevenia l'únic sistema legal. El màxim de metges admesos quedava limitat, però la proporció fou reduïda a 1:600 (anteriorment era de 1:1000). De totes maneres, l'admissió d'antics combatents i dels sollicitants de més edat, fou accelerada per llei d'excepció.

Les Caixes obtingueren la legalització del sistema de la "taxa per malalt" com a únic sistema de remuneració. Aquesta taxa no s'ha d'estipular com una quantitat fixa, sinó en relació al nivell dels salaris dels assegurats.

Les instruccions donades quant a l'economia del tractament i de la prescripció mèdica foren intensificades i agreujades. Per mitjà d'enquestes estadístiques, hom fixà un terme més de despesa en concepte de medicaments per a cada malaltia i el metge que la sobrepujava n'era responsable.

Les comissions d'admissió i els tribunals arbitradors restaven gairebé sense modificació.

Influència del darrer capgirament polític.

Els canvis produïts pels darrers esdeveniments polítics són més d'organització que de fons. Els honoraris han estat mantinguts i els contractes prolongats. En canvi, l'organització dels metges per territoris i "províncies" desapareix i al seu lloc hom crea una organització central amb oficines administratives a cada "província".

El dret d'admissió a les Caixes ha sofert també alguna variació; solament són admesos els metges de descendència ària, llevat dels metges incrits abans de la guerra, els antics combatents i llurs fills o pares. En són exclosos, també, els metges adherits al partit comunista.

La propera reforma portarà probablement un canvi en la qüestió dels honoraris. Hom ha tret ja, del fons total, alguns suplementes per als metges dels districtes anomenats "de penúria" i per als pares de família nombrosa.